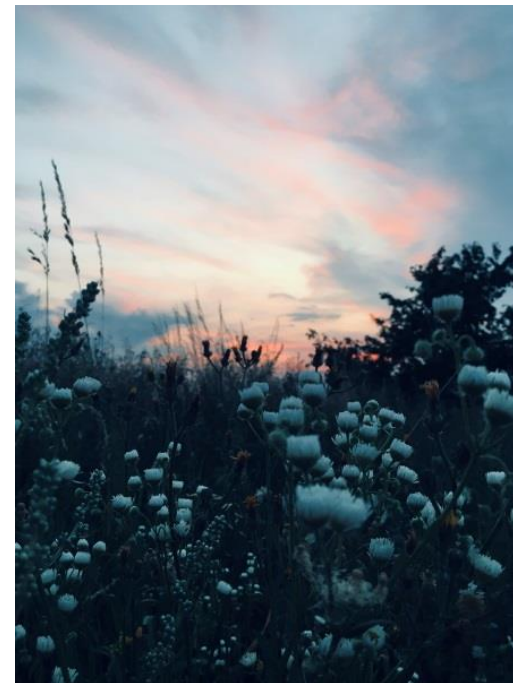

SOUTĚŽ: SLUNCE – MÁJOVÁ LÁSKA – ROMANTIKA

Nevím, o čem úplně básnit,
už je to rok, co uvízli jsme v této básni.

O tom, co nás drží nad vodou,
mluvíme pokaždé se stejnou osobou.

Přirozený stav mysli, kdy celý den je podle řádu poskládaný,
doba je složitá, když sis zvykl být na něco navázaný.

Celé dny ve své hlavě, myšlenky na to, co bude dál,
aby všechno už za námi bylo, nejen ty by sis to takhle přál.

Svět nekončí touto dobou, překonáme to, jako všechno jiné,
stačí se jen chovat správně a nevnímat věci takto pošetile.

Měsíce plynou, čas náš se krátí,
nejde to změnit, nechceme to vzdáti.

Konec se blíží, nechceme se plést,
nemůžem dýchat, však můžem se vznést.

Nad problémy tížící životy,
nad louky a taky nad ploty.

Můžeme ovlivnit aspoň to, co jde,
ale bez důvěry k ostatním to nepůjde.

Musíme začít věřit sami sobě,
i když vím, že je to složitě, obzvlášť v této době.